

пѣатъ, и да хвалатъ Александра. Подобно и Александръ се радовалъ, като ги глѣдалъ чи правили толкова радости, и рѣквалъ имъ: О прѣтели мой Игембни! Прѣче днесъ ѣскамъ да се радвате повече отъ всако дръго време. Като рѣквалъ тѣа дѣмы станалъ, и стѣшалъ въ къщата си, сѣдналъ на Одръжтъ си, и размышлявалъ, съ какъвъ способъ да ги почтѣ повече. Тѣи проклѣтите тогава се смигнали едѣнъ дръгъ за да го оутрѣватъ, и рекли на-Врѣонѣса да прегѣтви оутрѣката, за да му ѣ даде да ѣ ѣспѣе съ винѣто, когато го поздраватъ, и пратили Мѣдиса да му рече да ѣзлѣзне вънъ. Стѣшалъ Мѣдисъ и рѣквалъ му: О царю мой! вънъ те ѣскатъ прѣтелите ти ѣскрынный, за да те видатъ и да се веселатъ заедно съ тебе. Александръ тѣтакси ѣзлѣзналъ, стѣшалъ, и сѣдналъ на мѣстото си за да се рада съ тѣхъ. Тогава развращенните му прѣтели, поздравили го за да пиѣ, и смигнали на Врѣонѣса да му даде Отрѣката. Презлѣбнью Врѣонѣсъ като бѣлъ готѣвъ на злѣто, тѣрналъ Отрѣката тѣтакси въ чашата въ винѣто, и го почѣрпалъ.

ОТРОВАТА ПРИНОСА БОЛѢСТИ НА АЛЕКСАНДРА.

Александръ като ѣспѣлъ Отрѣката, замѣнало се много време добръ да го привземе. Станалъ бѣлъ и се разхождалъ около трапѣзата, и приглѣдвалъ съ радость прѣтелыте си, като пили, и ги принѣждавалъ да се радватъ. Тамо като стоѣлъ, закачели болѣстите да му Обвартаватъ сѣрдцѣто, и закачилъ да дѣма. О прѣтели мой! какво ѣ това злѣ, гдѣто ми дойдѣ на сѣрдцѣто, коѣто ми Обвѣрта черкѣта, и като двѣобстра сава преминѣва презъ сѣрдцѣто ми. Немѣжимъ веке да тѣр-